

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mærkning og skiltning med pris m. v.

(Lovforslag nr. L 152. Fremsat 9/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dorte Bennedsen (S):

Basis for dette lovforslag om mærkning og skiltning er det forslag, som forbrugerkommissionen udarbejdede i 1971 på direkte opfordring fra folketinget. Dette kommissionsforslag har så siden to gange været fremsat i folketinget, sidst i samlingen 1975-76. Ved den lejlighed gav den daværende handelsminister udtryk for, at forslaget på grund af den forbrugerbeskyttende lovgivning, som var gennemført siden 1971, ikke var egnet til vedtagelse uden fornyede overvejelser. Han lovede endvidere at få overvejelserne afsluttet, så forslaget kunne fremsættes i indeværende samling, hvilket altså også nu er sket.

Forslagets hensigt er at støtte forbrugernes mulighed for at bedømme priser ved at lette deres muligheder for at foretage prissammenligninger både på varer og på tjenesteydelser. Herved betegner forslaget en begyndelse, som gerne skulle danne grundlag for en videreudbygning, der skulle resultere i en forbrugeroplysning, som ikke fortsat halter bagefter en række andre landes.

Jeg vil gerne her fastslå, at jeg finder det meget positivt, at handelsministeren nu har fremsat dette forslag, fordi han derved opfylder dele af et længe næret ønske på dette område, men jeg må dog samtidig beklage, at man ved fremsættelsen har undladt at medtage § 6 i kommissionsforslaget, nemlig den paragraf, som indeholdt en bemyndigelse for monopoltilsynet til at indføre deklarerationer vedrørende indhold, behandling og funktion.

Generelt om lovforslaget og om bemærkningerne til det kan det siges, at det indeholder ret mange bemyndigelser, der er lagt i hænderne på monopoltilsynet. Jeg kan forestille mig, at ministeren har valgt denne fremgangsmåde med bemyndigelser af hensyn til erhvervslivet,

fordi man i videst muligt omfang skal kunne differentiere, hvor der er behov for det. Men det kan vel næppe undre ministeren, at man fra forbrugernes side gerne havde set flere af disse bestemmelser fastlagt i selve loven fremfor lagt over som en mulighed via bemyndigelser til monopoltilsynet.

Mens jeg er ved, skal vi sige det lidt kritiske, vil jeg også gerne nævne, at det havde været glædeligt, om bemærkningerne i forslaget generelt havde været mere præget af det, som er lovens målsætning, nemlig at fremme forbrugernes muligheder på dette område fremfor som nu at være i meget høj grad domineret af ethvert tænkeligt, og jeg havde nær sagt utænkeligt, problem, loven måtte kunne rejse i relation til erhvervslivet. Jeg tror, at frygten for de byrder, en sådan lovgivning kan lægge på erhvervslivet, er stærkt overdrevet, ikke mindst i den udformning, lovforslaget her har fået, med sin meget blide formulering og sin ret vide adgang til dispensationer. Jeg føler derfor, det er vigtigt, at det slås fast, at loven skal give konkrete resultater, og at det ikke skal ses i en ensidig sammenhæng, gående ud på, at det pålægger erhvervslivet byrder, men derimod i en sammenhæng, hvor man fremhæver kompleksiteten af de økonomiske mekanismer i vort samfund, mangfoldigheden af varer osv., hvilket gør det nødvendigt, at der for at sikre en velovervejet anvendelse af samfundets ressourcer til privat forbrug gives grundlæggende købsoplysninger.

Det nytter altså ikke, at man blot ser på lovens direkte omkostninger til mærkning og skiltning, men man må også i høj grad se på den samfundsøkonomiske effekt og på den effekt, som flere oplysninger vil have i retning af at sikre, at det, der produceres og distribueres, rent faktisk forbruges, fordi der er et reelt og varigt behov, og ikke fordi forbrugeren som sidste beslutningstager i produktions-forbrugs-kæden på grund af utilstrækkelige oplysninger foretager ufordelagtige køb. Denne indirekte gunstige virkning af lovforslaget er nemlig i høj grad også i erhvervenes interesse, og den kan snart vise sig langt at opveje de direkte omkostninger, der måtte være ved loven.

Selv om erfaringerne har vist os, at forbrugerne ikke i særlig stor udstrækning hidindtil har haft dette høje tings bevågenhed, det fik vi jo sidst demonstreret her forleden dag ved behandlingen af boligministerens forslag om deklareration af typehuse, så besjæles man dog af